

Kapitola 1

Svatokupectví, jenž se rozmnožilo, aby věrní tupili, od něho se ostříehali a také zda by kteří svatokupci se pokáli, chci s boží pomocí o svatokupectví psáti kniežky. A že svatokupectvie jest kacieřství a že zlí dobré za kacieře mají, protož dobrým na výstrahu a na potvrzení a zlým na polepšení chci nejprvé položit, co slove kacieřství, aby lidé poznali, jsú-li ti, kteréž oni nazývají, kacieři, čili sami sú kacieřstvem poraženi.

Věz, že kacieřství jest učení bludné, svatému písmu odporné, neústupně bráněné. Tak vypisují kacieřství, a zvláště s. Augustin. Ale že by sprostnému bylo těžko brániti – neb řekl by někdo, že by kacieř nebyl ničím, kdy by spal a neb mlčal neb v tu dobu kdy by pravdu mluvil, a také že by němý, drže blud kacieřský, neb člověk, jenž neučí bludu, ač drží, nebyl kacieřem –, protož k rozumu lechčejšímu diem, že kacieřství jest držení neústupné bludu proti písmu svatému. Diem držení bludu; neb bez toho nemuož býti | kacieřem. A že držení nemuož býti bez přivolení, protož nemuož býti v člověku kacieřství, jedné ač k bludu přivolí. A tak kacieřství, jakož i každý hříech smrtedlný, má hniezdo a založení v srdci, to jest u vůli srdečné. Jakož die spasitel, že „z srdce vycházejí myšlení zlá, vraždy, cizoloství, smilství, krádež, křivé svědecství a rúhaní“. Aj, teď dí, že rúhaní, jenž jest kacieřství, z srdce pochází; z toho máš, že ničím člověk ani pán buoh nemož člověka bez jeho přivolení kacieřem učiniti. Druhé z toho máš, že kacieřství není, jediné v duchu rozumném, kterýžto duch vuolí stojí proti pravdě písma svatého. Neb ponevadž každý hříech smrtedlný jest v duchu rozumném a každé kacieřství jest smrtedlný hříech, tehdy každé kacieřství v duchu rozumném. Dále řečeno jest, že kacieřství jest držení neústupné, to jest jehož člověk nechce

Nadpis: Jan a Kapitola 1 | v B připsáno dodatečně cizí rukou; Gregor, vycházeje z Flajshanse, uvádí (s. 103), že „spis zde zvláštní titul nemá“, avšak v rkpe je titul, psaný písařem rukopisu (opravovatelem dodáno jen Jan) –

1 Svatokupectví | v B iniciála S přes dva řádky –

1–3 první souvětí textu je zřetelně porušeno, srov. o tom V. Flajshans, Sborník filologický 1, 1910, 70 – 10 že by kacieř nebyl Erben, Novotný, Gregor | že kaczierz nebyl B

ustúpiti za některý čas a neb nikdy. Neb ač by člověk držal blud mně, že by byla pravda, ale tak držel, že jakž by | najspíše poznal, že to jest blud, což má za pravdu, ihned by měl za blud, tehdy není kacieřem. Protož dí s. Augustin, že kterak kolivěk by někteří poblúdili a snažně by pravdy hledali a naleznúce ihned by bludu nechali, tací nikoli nemají býti kacíři nazváni. Proč? Pro to, že sú nedrželi bludu, ale byli sú hotovi, aby bludu nedrželi a pravdu mile přijali. Protož má věrný křesťan míti v své mysli, že nechce nic proti písmu svatému držeti. Pakli by z hlúposti upadl, že chce ihned rád ustúpiti. A tak mistři v školách, kdy jiným mistróm odpovídají neb kdy co píší, osvědčují, že nemíní nic křivého držeti. A tímto kusem jsú i sprostní lidé z kacieřství vysvobozeni, z nichž mnozí mní, by svatá trojice byla žena a by otec buoh byl muž starší než syn jeho buoh. Protož neustúpení bludu činí kacieřství.

A že někdo drží blud proti písmu svatému skutkem a někto řečí, protož netoliko jest ten kacieř, jenž by řečí držel blud, ale i ten, jenž skutkem drží. U příkladě: By Petr řekl, že | smilství není hříech, ale nesmilnil by, a Jan by řekl, že smilství jest hříech, ale smilnil by neústupně, tehdy smilství není hříech, i smilnil neústupně, ten by byl dvénásobný kacieř. A jakož ten, jenž, uče jiné bludu proti písmu svatému, vede je v kacieřství a jest kacieř, též ten, kterýž svým zlým činem svodí mnohé od následování Kristova, jest kacieř; neb skutkové pevnější a více učí než holá slova. A takový, jenž skutkem jest kacieř, bojuje proti tomu kusu víry písma svatého: Věřím v buoha. Protož dí svatý Pavel, že tací „vyznávají, že by boha znali, ale skutky zlými zapírají“. Protož horší jest byl Jidáš kacieř, řka pánu Ježíšovi: Zdráv buď, mistře, když ho zradil, než Petr, jenž jest přísáhl a klel se řka, že nezná toho člověka, jehož míníe. Z té řeči máš, že každý, ktož neústupně smrtedlně hřeší, jest kacieř, pro to, že neústupně drží blud proti písmu svatému. Nejprv proti | tomu: Věřím u buoh (t. věřím v boha), a jest-li smilník, tehdy proti tomu písmu: Nesmilníš. Pakli jiný který kolivěk hříech smrtedlný drží, tehdy ihned jest proti některému písmu. Ó hospodine, ty vieš, kterak mnozí sú ti v skutku kacieři, jenž mají se řečí za pravé křesťany, a jiné lidi dobré kacieře nazývají.

Dále věz z té řeči, že by nebylo svatého písma, tehdy by nebylo kacieřství, jakož by nebyla noc, by den nepředšel noci. A dále jakož nemuož

32 Proč? Erben, Novotný, Gregor | Protoz B (opravováno) –

37 mní | v B dodáno na okraji druhou rukou –

43 smilnil by | v B původně psáno nesmilnil by a (srov. předtím), ne- a a škrtnuto –

56 t. věřím v boha | v B nadepsáno druhou rukou –

59 řečí Gregor | rzicy B, řici Erben, Novotný

B 110a

C

B 110b

B 111a

D

člověk poznati kacieřství, jedné ač pozná písmo svaté, proti kterému jest to kacieřství, takež nemá nižádný svého bližního kacieřem nazvati, jedné ač pozná písmo svaté, proti kterému mluví neb činí neústupně. A že nezná úmysla jeho, protož nemá všetečně, temerarie, nazvati ho kacieřem. – Více máš z té řeči, že každý, jenž drží blud neústupně proti písmu svatému řečí neb skutkem, každý taký jest kacieř. Ale snad díš: Tehdy každý žid i každý pohan, jenž v Krista již nevěří zde na světě, jest kacieř. A to zdá se, že není pravda; neb jedné ten, kterýž, | byv křesťanem, i odstúpil od některého písma svatého, slove kacieř. Tu diem, že každý pohan i každý žid, jenž drží blud neústupně proti písmu svatému, jest kacieř; ale umře-li v kacieřství neb nic, bohu porúčiem. A tak když řečeno jest, že by jedné ten byl kacieř, kterýž by prvě byl křesťanem, není to pravda. Dále díím, že každý od boha vyobcovaný a tak od boha kletý, stojí v tom vyobcování a kletí neústupně, jest kacieř; neb jest od boha i od jeho cierkve svaté odřezaný, ač snad před lidmi stkví se jako svatý. A zase mnohý před lidmi jest kletý a zlořečený, a před bohem jest veliký svatý. Protož varujme se bluduov, nenazývajme bližních svých všetečně ani ze zlosti kacieřov, ač chcme býti konečně požehnání.

Kapitola 2

Kacieřství má najprvé tři kmeny, tak že jest troje kacieřství, to jest odstúpení, rúhaní a svatokupecství. Odstúpení jest od zákona božieho odvrácení. Rúhaní jest moci božské hanění, a to bývá trojím obyčejem. Prvním, když člověk na boha cpá, což na něho nesluší, jako kdy | by kto držel, že buoh jest lživý neb že muož hřešiti. Druhým obyčejem se rúhá, ktož by moci boží neústupně v mysli ujímal a tak řekl neb učil, že buoh nemuož, kdy a kde a koho chce, nasytiti. Třetím obyčejem se rúhá, ktož to, což na samého boha sluší, moci lidské neb jinému stvoření přidává.

V tom rúhaní sú kněží, kteříž praví, že sú stvořitelé boží, že stvoří tělo Kristovo, když chtějí, že odpustí hříechy, kdy chtějí a komu chtějí, a pošlí do pekla, koho chtějí. A tací méně písmu rozumějí než židé, jenž, majíce za to, že hříechy odpúštěti sluší na samého boha, a majíce za to, ale bludně, by Kristus nebyl bohem, když jest řekl dnú zlámanému, jehož jest uzdravil: „Doufaj, synu, odpúštějí se tobě hříechové tvoji“, řeekli sú: „Tento se

75 stoje Erben, Novotný | ftoгий B, stojí Gregor
Kapitola 2 | v B na okraji druhou rukou –
1 Kacieřství | v B iniciála K přes dva řádky –
10 hříechy | v B původně psáno chrziechy, c- škrtnuto

15 rúhá. Kto muož hříechy odpustiti než sám buoh?“ V tom také rúhaní jsú, kteříž praví, že papež nemuož blúdit a že ho lidé mají ve všem poslouchati a že on muož, koho chce, do nebes, a koho chce, do pekla poslati; neb ta moc na samého boha sluší. V tom také rúhaní jsú, kteříž praví, | by papež byl buoh zemský, tak aby činil zde v zemi, což kolivěk ráčí, a vládł lidmi všemi, jakž chce. A kteří praví, že on muož proti zákonu božiemu jiný ustanoviti neb proti svatým apoštolóm co hodně přikázati. A také praví, že nižádný na světě nemá proti němu, což kolivěk činí, mluviti. Ale požehnaný buď mocný pán buoh na věky, že jest přepustil Petrovi u veliký hříech upadnutí k našemu naučení, abychom věděli, že poněvadž ten prvni jeho náměstek, od něho volený, ustavený, ujistiěný a potvrzený, tak hrubě jest shřešil a potom po seslání ducha svatého opět že jest poblúdil, byl jest tresktán od svatého Pavla, jakož die s. Pavel: „Předě všemi protivil sem se Petrovi; neb jest měl tresktán býti.“ I kterýž jest ten papež nad svatého Petra povýšený, by nemohl zde hřešiti? A nad svatého Jana, miláčka božieho, jenž dí: „Díme-li, že hříechu nemáme, sami se svodíme a pravda v nás není.“ A jistě tiem rúhavým-pochlebenstvím Antikristovi poslové mámí i papeže, i lidi, že mnějí, | by tak bylo, jakož oni praví.

V tom rúhaní jest Antikristovo položení, jímž se vznese nade všecko, což slove buoh, to jest i nad božství Kristovo i nad Krista člověka, chápa je se moci božské a zamietaje pokoru a chudobu i jiné ctnosti i práci Kristovu, tak že, jakož milý Kristus zde bydle byl jest otce ve všem poslušný, tak on bude ve všem protivný Kristovi; a pro to slove Antikristus, to jest protivník Kristov. O němž něco, dá-li pán buoh, napíši.

A pro to kacieřství rúhaní zabili sú pána Ježíše pravíce, by se rúhal; neb když sú chtěli ho kamenovati jako rúhače, řekl jim jest: „Mnoho sem vám dobrých skutkov ukázal od otce mého. Pro který z nich mě kamenujete? Odpověděli sú mu židé: Pro dobrý skutek tebe nekamenujeme, ale pro rúhaní a že ty, jsa člověkem, činíš se bohem.“ A opět když ho tázal biskup Kaifáš rka: „Zaklínám tě bohem živým, aby nám pověděl, jsi-li ty Kristus, syn boží, vece jemu Ježíš: Tys řekl. A však pravím vám, potom uzříte syna člověka, an sedí na | pravici moci boží a příštího v oblacích nebeských. Tehdy biskup rozedřel rúcho své rka: Rúhalt se! Co ještě potřebujem svědkuov? Aj, jistě slyšeli sme rúhaní, co se vám zdá? A oni řeekli sú jemu: Hoden jest smrti. A ihned plvali sú v tvář jeho a zášijky mu dávali a palmami a nebo jehnědem v tvář bili a řeekli sú: Pro-

32 mámí | v B původně psáno mame, pod škrtnuté -e druhou rukou podepsáno -ij –
37 milý | -ilý v B na razuře, původní písmo není čitelné; ve všem | ve v B rozmazané –
38 protivný | -rot- v B rozmazané –
47 člověka | pod -ka v B druhou rukou podepsáno -čieho

B 112b

B 113a

B 113b

rokuje nám, Kriste! Kto jest, jenž tě bil?“ Aj, teď ukázáno jest, že pro rúhaní. Ale zlí rúhači nevinného Krista na smrt sú odsúdili. Také sú na něho žalovali před Pilátem z odvracení od zákona božieho řkúce: „Tohoto 55 nalezli sme, an převrací lid náš.“ A dále řkúce: „Hnul jest lidem, uče po vsí židovské zemi, počna od Galilee až sem.“ Aj, tou žalobou vinili ho z kacieřství, jenž jest odvracení od zákona božieho. Ale z svatokupectví nedali sú mu viny; neb sú nemohli na něm míti nižádného znamení k lakomství.

114a Třetí kacieřství jest svatokupectví, a to jest zlé přivolení k směnění 60 duchovní věci za neduchovní, o němž bude delší řeč. A věz, že to | troje kacieřství není u plně od sebe odlúčeno, ale brž jedno vleče se po druhém. Ale takto se děle zvláště ta kacieřství, že odvracení jest zvláště odstúpení od zákona božieho, rúhaní jest víry božské hanění a svatokupectví jest kacieřství, jímž svatokupec chce rád boží rušiti. A tak tím trojím 65 kacieřstvím všecka svatá trojice jest pohaniena. Buoh otec pohanín jest odvrácením; neb on zákonem čistým a nepoškrvněným mocně zpravuje a sjednal jest chot Kristovi, jenž jest zbor všech vyvolených. Buoh syn, jenž jest boží múdrot, druhým kacieřstvím, rúhaním jest pohanien. A buoh duch svatý, že z svrchované dobroty múdre a pokojně zpravuje 70 duom svůj, zlořečeným svatokupectvím, jenž se protiví jeho řádu, jest pohanín. Neb svatokupec protiví se duchu svatému, míní rušiti dobrý řád ducha svatého a tak i pokoj. A že vedlé svědecství Kristova hříech proti duchu svatému jest neodpuštědný i na | tomto světě i na onom, 75 protož o tom hříechu budu psáti. Neb svatokupectvie jest malomocenství duchovní, kteréžto nebrzo z duše muož vyhnáno býti, jediné divem zvláštním božím. A že to malomocenství leze s jednoho na druhého, tak že jeden svatokupec mnoho jiných zprzní, protož věrní křesťané mají se pilně vystříhati. A že neostřeže se člověk brzo zlosti, kteréž nezná, 80 protož musí svatokupectví býti oznámeno.

80 Svatokupectví, jakož slovo to vzní, jest svaté věci kupování. A že kupec slove i ten, jenž kupuje, i ten, jenž prodává, protož také svatokupec slove ten, jenž svatú vícku prodává, i ten, jenž kupuje. A tak svatokupectví slove svaté věci kupování i prodávání. A že muož býti dobré kúpení i prodávání svaté věci – neb muož člověk sobě kúpiti království nebeské 85 –, protož ne každé kúpení neb prodávání jest svatokupectví. Protož ře-

57 z kacieřství | v B psáno původně za kaczierzftwij, první -a- škrtnuto – 66 pohanín | pohaním B –

70 z svrchované | v B předložka z nadepsána druhou rukou nad pův. ze; pokojně Gregor, srov. pacifice | pokornie B, pokorně Erben, Novotný –

71 svatokupectvím | swatokupečftwim B –

78 za jiných v B na konci řádku škrtnuto z (první písmeno následujícího slova)

čeno jest napřed, že svatokupectví jest zlé přivolení | k směnění duchovní věci za neduchovní. A že muož člověk kúpiti dobře království nebeské, jenž jest blahoslavenstvie, dí pán buoh skrze Isaiáše proroka: „Podťte 90 a kupujte bez stříbra.“ A spasitel dí, že, „podobno jest království nebeské člověku kupci, jenž hledá dobrých perel, a když nalezne jednu drahú perlu, jda prodá všecky věci, kteréž má, i kúpí jí“. A tak sluší člověku kúpiti svatú věc. Né brž nebude míti radosti nebeské, nekúpi-li jie. Též také muož kazatel neb mistr pilně proměnití učení za potřebu tělesnú. Neb dí 95 s. Pavel: „Poněvadž my vám dáváme duchovní věci, neveliká věc jest, že bychom vaše tělesné věci brali.“ Protož aby věděl, že svatokupectví má pochop neb hniezdo ve zlé vuoli, řečeno jest, že svatokupectví jest zlé přivolení k směnění. A z toho také máš, že ne toliko, kdy již trh se stane neb mlčedlivá směna duchovní věci za neduchovní, jest svatokupectvie, 100 ale když má člověk nezřízenú vuoli k | tomu k směnění. Jakož smilství prvé jest hříech smrtedlný v duši, a potom v skutku.

Ale jest tuto jedna těžkost v tom, co slove věc duchovní, poněvadž 105 každý, jenž smrtedlně hřeší, jest svatokupec; neb prodává d'áblu duši svú a dóstojenství člověcké, jenž jest duchovní věc. Protož tu věz, že zvláště slove svatokupectví nezřízené směnění mezi lidmi vedlé duchovního úradu domu božieho. A sprostní mnějí, že by nikdy nebylo svatokupectví, jedne když by se tržil kněz o tělo boží řka: Co chceš dáti, a dámť tělo boží? Neb: Zač dáš ten oltář, kostel neb jiný obrok? Ale svě- 110 tí, jenž písmo umějí, ti váží zlú vuoli, jíž člověk za duchovní věc žádá odplaty tělesné neb přízně a chvály. Protož die s. Řehoř: „Jsú mnozí, jenž peněžitých darów od svěcení neberú, a však svěcení pro lidskú přiezen dávají, a z toho dávaní chvály toliko lidské odplaty hledají. Toho daru, jež sú darmo vzali, darmo nedávají, poněvadž z daného úradu svatého penieze přízni | žádají. Protož když spravedlivého muže prorok vypisuje, 115 dobře dí: Blažený, kterýž odráží ruce své od každého daru. Znamenitě dí: od každého daru; neb některý jest dar od služby, některý od ruky, některý od jazyka. Dar od služby jest podání nehodné. Dar od ruky, to jest, což za peníze se kúpiti muož, jsú peniezi. Dar od jazyka jest přízen neb zaslíbení nezřízené. Protož ktož světí, tehdy od každého daru ruku 120 odrazí, když v božských věcech ne toliko peněz, ale také i přízni lidské nežádá.“ To s. Řehoř. A míní, že když kolivěk kto duchovní dar sám neb

87 k směnění Novotný, Gregor (srov. ř. 99) | k zmienienu B, k změnění Erben –

98 k směnění Erben, Novotný | k szmienienu B, ke změnění Gregor –

103–104 d'áblu duši svú | v B psáno původně duffi fwu diablu a přehození naznačeno –

105 svatokupectví nezřízené směnění | v B dodáno na okraji druhou rukou –

111 neberú | ne- v B dodáno připsáním –

116 některý od ruky | -ry v B přepsáno přes původní -rzi –

118 se kúpiti | fe v B dodáno druhou rukou nadepsáním

skrže jiného nezřízeně, a to buď zjevně, neb skrytě za službu neb za dar tělesný neb pro přízen lidskú dává, tehdy svatokupčí proti tomu písmu a přikázání Kristovu: „Darmo ste vzali, darmo dajte.“ Apoštolové sú darmo, bez daruov, bez služby nehodné i bez přízni tělesné vzali. Protož také oni darmo, to jest bez těch daruov, dávali sú, Ale že nyní darmo | 116b neberú, protož také darmo nedávají. I rozhřešení, i svěcení, i olejování, i jiných věcí duchovních.

A z této řeči muož poznáno býti a z obyčejóv, kteréž zjevně vidíme v žakovstvu, že málo jest kněží, by svatokupecky nebyli svěceni a obrokóv 130 nedošli. A tak že ti s jedné strany a jich biskupové s druhé strany v svatokupectví sú upadli. A že svatokupectví jest kacieřství, protož, když by se právě ohlédali, spatřili by, že sú mnozí kacieři. Aníž jest rozdíl, jedne kteříž sú výše v úřadích duchovních, že ti hojnější, ustavičnejší a tučnejší jsú svatokupci a tak kacieři. Aníž jest pochybení v tom, by svatokupci nebyli kacieři, jakož světi praví. A papež řečený Pascalis dí, že, „zjevno jest, že svatokupci jakožto najprvní a nejvyšší kacieři ode všech věrných mají zavrženi býti, a když napomenuti jsúc neodstúpili by, od světských mocí mají potlačeni býti; neb všickni hříechové proti kacieřství svatokupectvie jakožto za nic se nemají“. To die ten papež. 140 A svatý Řehoř: „Vám, kněžím, pláče mluvím, že mnohé vás, pro dary svěcenie že činíte, poznali sme, dar duchovní prodáváte a z těch zlostí hříecha s škodú zisk tělesný hromazdíte. Proč tehdy vám na pamět nepřijde, co hlas boží die: Darmo ste vzali, darmo dajte? Proč před oči své nepoložíte, že, v chrám vykupitel náš všed, stoly prodavačov holubic převrátil a peníze penězoměncóv rosypal? I kteří sú v chrámu božiem dnes, jenž holubice prodávají? Jediné ti, kteříž v křesťanství peníze od vložení ruky berú, skrže kteréžto vložení duch svatý bývá dán z nebe. Protož holubice se prodává, když dar ducha svatého za peníze se dává. Ale vykupitel náš stoly prodavačóm holubic převrací; neb takých kupcív kněžství 150 kazí. Protož svatá ustavení svatokupecké kacieřství potupují a zbavití jich kněžství prikazují.“ Tak vše dí svatý Řehoř. A věda, že mnohými chytrostmi kněží se vymlávají, | protož ihned přidává řka: „Přijde jistě ten den, aníž daleko jest, v kterýžto den pastýř nad pastýři ukáže se a každéhó skutky na jevo vyvede. A ten, jenž nyní skrže vyšší poddaných 155 hříechy treske, tehdy vyšších sám hříchy potupí. Protož všed v chrám, sám bičik z provázkuov učinil a z domu božieho zlé trhovce vyvrhl, stoly

127 rozhřešení | rozhrzijfšfenij B (srov. kap. 3, ř. 91, ale též kap. 7, ř. 231) –

134 před hojnější v B škrtnuto hotowiewyffij –

143 s škodú Gregor | škoda B (první písmeno opravováno), škodú Novotný, Erben vynechal –

143–144 Proč . . . Proč Erben, Novotný, Gregor, srov. lat. Cur . . . Cur | Protož . . . Protož

B – 150 kněžství | v B původně psáno kniez[kych, -fkych škrtnuto a dále dodáno –ftwij

prodavačov holubic převrátil; neb poddaných viny mstí skrže pastýře. Ale pastýřských zlostí sám pomstí. Neb ten jistě súdce přijde, před nímž 160 mlče žádný se neskryje, jehož zapíraje nemuož oklamati.“ Aj, tak píše ten veliký svatý papež ukazuje, žeť kacieřsky svatokupčí, kteříž dar ducha svatého, jenž se skrže holubici znamenává, za peníze neb za přízen tělesnú neb pro chválu světskú dávají.

A k témuž mluví s. Remigiáš na též čtení jako s. Řehoř a die takto: 165 „Slyšte a znamenajte toto, kněží cierkve svaté, t. zboru křesťanského, a varujte se, aby domu božieho v jeskyni lotrovú nepřevrátili. Neb lotr jest, jenž zisku zákona hledá a služby svátosti pilen jest z příčiny kupčenie. Protož majíť se báti, aby nebyli vyvrženi z chrámu | duchovníeho, jako oni sú vyvrženi z chrámu tělesného. Neb každý den pán duom otce 170 svého, t. svatú cierkev navštěvuje a zaneprázdňené s zisky zlými vymítá. A jedním hříechem viní (t. má) kupce i prodavače. A prodavači sú, kteříž svěcenie za odplatu dávají. A kupci sú, kteříž za pravdu penieze dávají, a dadúc penieze prodavačóm, kupují hříech. Znamenáno má býti, že die čtení: Stoly penězoměncóm a stoly prodavačóm holubic převrátil jest. Co 175 skrže stoly penězoměncóv? Jedne oltáři se rozumějí, kteříž lakomstvím zlých kněží činí se stolové penězoměncóv. A co skrže stolice prodavačov holubic? Jedne mistrské duostojenství v cierkvi svaté se znamenává, kteréžto duostojenství, když bude k zisku obráceno, bude v nic obráceno. A co skrže holubice? Jedne duch svatý se znamená, jenž se jest nad pánem 180 Ježíšem v holubičím podobenství ukázal. A kteří sú, jenž holubice prodávají? Jedne ti, kteříž ducha svatého, ruce vzkládající, za dary dávají. Ale pán stoly prodavačov holubic převracel; neb | takých kněží dary kazí. Neb kterýž kolivěk biskup dar ducha svatého prodává, ještě ač před lidmi biskupským rúchem stkví se, již před božíma očima kněžství zbaven jest. Protož i svatá ustavení svatokupecké kacieřství klnú a kněžství 185 zbavití prikazují ty, kteříž za dání dar ducha svatého peněz hledají.“ Tak píše bez přetržení ten svatý biskup.

161 žeť | v B původně psáno žeti, -i vyradováno –

167 zisku zákona . . . jest | v B dodáno druhou rukou na dolním okraji; z příčiny Erben, Novotný, Gregor | przicziny B –

169 oni | v B dodáno nadepsáním druhou rukou –

170 zaneprázdňené (srov. lat. occupantes) | zaneprazdnenienij B –

171 viní (t. má) Gregor (srov. na s. 105 – s odvoláním na stejné místo ve spise O šesti bludiech, zde na s. 291) | wynimá B, vynimá Erben, Novotný –

179 jenž se jest | v B nadepsáno te nad škrtnutým (omylem) gest –

184 biskupským B, Erben, Novotný | Gregor opravuje na biskupským, srov. však J. Gebauer, Hist. ml. III/1, s. 546 –

185 před kacieřství v B škrtnuto vřtanowenij –

186 za dání dar | za danij dar B, Erben, Novotný četli správně (vazba slovesa u slovesného jména), za daný dar Gregor podle lat. pro impensa gratia

B 118a

B 118b